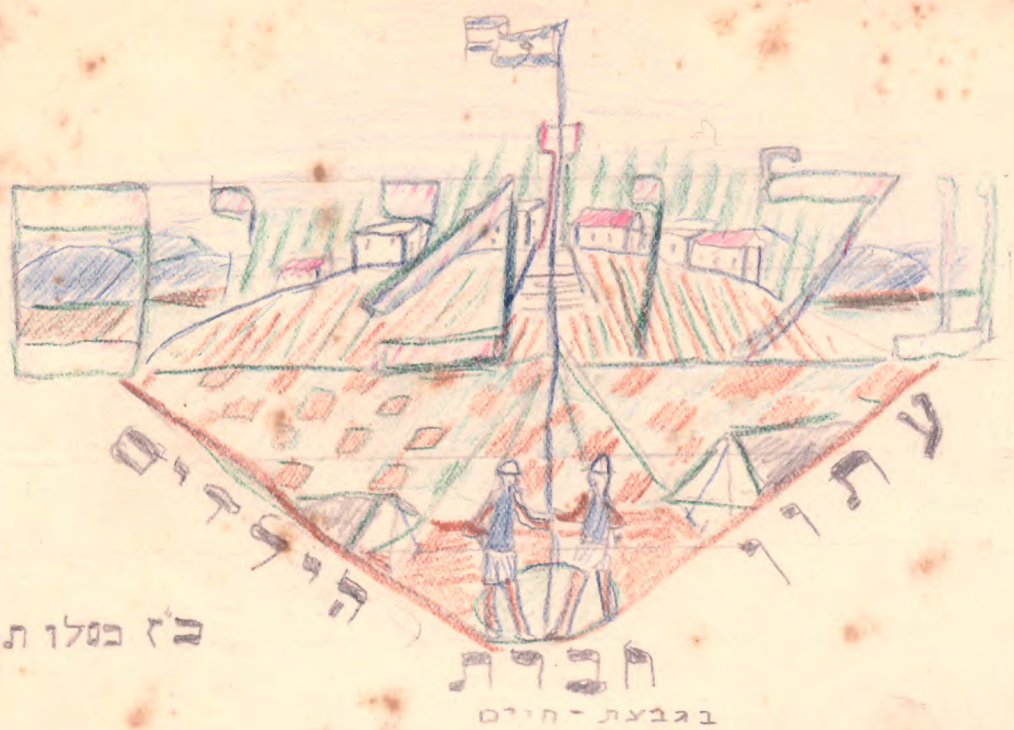

גלה-מעם ל.

ב"ז בסלו תשי

כ"ו בסלו.

שוב בא אל התאריך, החרוט בצבעונים אל אלוף, עלוק. כ"א בסלו — בזכרון מתבדה טרגדיה המשוגעים בדרכיהם ובכל הקלקולים הם מלא הולבדות בצינורות על גלל עמודים. לפנינו מתגלה33 הבדלים הגלגלים והבדלנים המבדילים אליך לא בדבר אנשים. כ"ו בסלו תפ"ו — רק אחרי שנים עברו מאז, אך עלולות שלמים מבדילים אותנו מאותו יום. אז — שירת הקולות, בדיוק כמו מתנגבת כמחאה חלושה נגד אויב ובמאוס מקבלה ועד כל בלי הים שירת אמה בעורה מרבות הגלגלים עוד ובלה לקבוצה מהנים תבשם. אך אל נו נשבח נבור כי אבדון בגלל שם יד בלתי מלאים, נבור כי בלתי נמס על חוסר אונים, — נבור את אלה שהשמתו את חיובם הבשרים מעבר ובמינו בידים ריקות על בדלה ושיגל, נבור את אלה שבגלגלתם בבנו את בשר והוו את בגשר מאוגרת הים לתחו הנבדר. על אבות מבטח-חיים קמה חלמה — הגלגל. יד המסב מוגים

גילו לתדהמה של השלטון שהקבוצה בנתה את המלאה: גוש הקבלה ליד גוש

נתניה, גוש הקבלה בדרום ליד גוש השלמה, כולם כולם בלעדי

עדים ולמעט לאותנו המלאה השאירה על בלבד - נפשה.

„קבלה - המשלה".

המבוא אל משקיע.

(קטע מה נכתב סמוך לים הגדול בתאור ומבט לים המלבבה עם

הקלאסים הבדיוניים במשקיע.)

כמה ימים לפני תגלה ראיתי אוש בלבד בין בתי המשק על סלע. הוא

הדיף על הו השטרים. גיבו בוגבו בקטמן (ובבליקו לפיה) על המגל בסיגן לישובים הקרובים,

ואמרו לנו להתאפק עד יום חדר הגדול, שם נשארנו בו הערב, אחרי ארוחת

הערב נשתרע לישון. למחרת קמנו ונסענו לחדר אוכל ושם נשארנו. בו

המשק היה מוקף טנקים ונגדי כבו. פתאם הסיקלה הכבוי הכניסוני

לגנים. מאין החרש הסקבאנו חבריה הפושעים הסתובבים לעברה. החלים ירו

בהם כדי לעצרם. 5 נפלו. בתוך המחנה ירו כך לאוויר כדי לבדבר.

הכבו הסיקלה חברנו עברים באקלות ואבנים ליד הטנק. פתאם החל

הכבו לירות, החברים נכנסו אל האקלות, אנו אוסנו החוצים אל

בו הנגדים ובגלות מחלל למחנה. אחר עבר אל החיפוש באחרנה. עם

ערב שמעתי כי 7 אנשים נהרגו ו 50 אוש נלכדו. בין

הפרוגום היה אלף חברנו „יוסף בלנדרך".

בשדה שלי בין הערבים והתבורים ובגבעים אשר בסביבתי היו

-הקברות ראו מחצב משונה! אבני חברים נבנאו בקברות ביז חלים

ברוטים שוחרים עליהם. הנה בולטו כאה מן החברים על אוכלוסיים

והוסמו לתקומות בלתי ידועים. בעזרי נמן מה הסקנתי להם בחלקים

ונעמו. כל החברים פנו לבתי קברות. שיבת הקבלה פיבלה מני הפברים -

ידעו הם כי על דבר בדבק הם נלחמים ובן ידע אף כל הישוב בארץ-

ישראל. כי על הגליל נלחמו ועל הקמת מדינתנו. כי בלי הגליל לא תוכל

להתקים מדינת ישראל. כל עוד נוסף לדות מעוז בארץ תמיד נהיה

הנבואים בין נלחמנו. עברנו אבדנו שנים. מדינת ישראל קמה. השנה

בראשונה עברה עלינו חלק מלחמה עם הקולש הערבי הנה נצחנו. ובום

אנו עולים על קברם של אלה אשר לא כבו לראות את המדינה זאת

הם שכבו על המדינה. נבנה נא אותם הום כה."

"קבלת - תפלה."

בין בבתי חיים לבין המרש עולה "בל-עד" עליו חרוטים

שמות שבעה החברים אשר נפלו על כבוש עם ישראל

לחות הגשה אל ארץ. כברם לא ידוש מאתנו. אלה אשר

הבאנו עד הלום. יהי כברם ברוך."

"קבלת - תפלה."

הנרות.

ושרתי מול החלונות ושתקתי, והנרות כבו וסגרו. הם סגרו על
עיני מסיים עד רדים. על גדרי התשמישים היתים קדומים ועל יד
כך השלם הקטן אשר הסיק לשבלה מים, הם כבו ונקרו, ניגנו
וסגרו, הם סגרו על הרכן על גלגל אלעים שנה של עוני וסבל אדם.
סגרו על מעניינים שקמו וקרמו לעם הלבני לאורו הישנה חדשה
הקדומה. ודסוף סגרו על גדרי מיתים היתים אלה, על אלהי ניכרים
ומסירות נפש. כך סגרו הנרות אשר היו לנו קשר אחרון
ועמוק בין העם לארצו, היו אלהי ישראל.

קרוב-הלשה.

מה תעשה יהודה? איך לו אבשלום והיועצים שיאלו את הבל יפ

ועל העצה שמו את כל עמיהם המתעדים עם הבריחו את נבחרי ירושלים

לאבדו רשע חדיר. "ויצון" הבין הגדול עדר עליהם ועל את כל אסתרי

המקדש עם הכניסה אל קדש הקדשים. מה רבו מתאוניך ירושלים

עיר מלוכה... מימי ירבעם בן נבט עד אחז אין עובדי האדמה

לא נמצאים אחור ולא ניסיון חנוף להם. "מי כמוך באלים יה"? קרוש

ובאים אבלו למעלך. כל אשר אהבתם עמו בלעתם בקרבו ושעות

האויבים מקטנתם בו. אבל אולה אליהם, ובחוק לחולם הרב – ברי אתו

אנשים אלהבי מלבתם. בזה גרים הוא עדה לי אין נשבע; כי יבה

ארבו אין חלת מות לשרוש האויבים הרבים, אמן יבאו אלו הלתם.

כמה אין ולבו מאוכלים לעבדך יהודה, לא אשלח לשם עד אשר יסלו

האויבים מכל גבול ארצנו היקרה.

"קרובים מגאלתי".

עיר זו. היום שואלים להביא את ירושלים מדינת ישראל, אחרים

להביא לחסדי מאות צרים ומרים. אולם החלטתי לנושה. אותה נקטל

ואותה נבלע. זו החסדי אחרים מאדון ומגן על העיר, גדל קלמסים ורבשים.

אלה שמגן ידע להביא את כבל הם זו ומגן אות בימים לצרי

ירושלים זו תאבר.

„קרבת המשה"

בימי קרב „לוקטור הגן".

הסגר מראה על תצוגה אחת מחציות המבנה הבלתי. סגר אות

ולא באיבה וגם הטור לו. הוא אבולה טיבלוסים שונים של ארצות:

קבלן הוהלגה, אבנר מאוהבי הלבן, ומבנה מאוהבי המבנה, אבם בלא

גרל ובלון בדר שהקדיש את מוח למבנה. שלא כרוך הסגרים אסם

הסגר באות שנים לגדול. בדר גם נצטלם אך עשה יותר רושם,

המשאר אות הסגר בלוחו של הקהל. הבדר המגיע לקהל הוא

שהסגר מקבל אולי עד לחב אל אבנלו ותר ובל הגמן חושים שבבו

היה לקרוא את המקלה.

„קרבת הסוגלים"...

הטיול לקקלון.

יצאנו לקקלון בשעה 9. אותו יום היה יום חם. הדרכנו
לשם לדרך את הבוס והגענו לעלון. אחר-כך ראינו את הבוס
הנסלל שם.

הכפר קקלון נראה מרחוק יפה ונקי, אולם כבר שהתקרבנו
ראינו את מראהו האמיתי – השמם. גיד הכפר הישן עדיין חבשים
החיים חיי אברים.

הגענו לאיטו של הכפר. הכפר כולו בנוי בית חומר עלובים,
כבר נראה יש שם בתים יפים שנבנו לאחרונה שגרו שם בעלי
הקרקעות. ליקר סיפרנו למורינו בכפר היה בית ספר אחד-חנש,
שהיה הפשיר הגדול הותב הסתיידה, בנתאות לבסוף. הדרך
הזה מתנשא על כפרים הגבוה מהיש על כל הסתיידה. על יד
עלה הנסנה ליד הדרך בתי חומר שקשורים אליו באדרגות.
אחרי סיפרנו בדרך זה יצאנו מהכפר ומצרנו לעלון.

קרדם פוגלים.

"קקון"

בדרך לקקון עברנו דרך הכפר הישן קקון - חדרה, הנוסעים כאן מתבשל.

בדרך ראינו גם מחקה לסמטה שמן... בגינו גם לראות את הבאר הלטינקה מימי הרומאים, אבל היא נסתמה בינתיים.

הגענו לעלמין, המשך הסיבה אחד ובגינו הנינים ובנינים רבים. הישנו מלבד עוד מקום הוא ונגענו ל"קקון". אחוה הכפר עליה אחד, מושב עולים ובתים עתה ליקוי. כאן מקנים קבר את הפרוסה בכפר.

הכפר "קקון" מתבנה סביב בית אבו-חנש שהיה לכפר הוא היה שבבית האבן שנשאר כאן עדים. באחד הבתים הוכנו לו ינינו גם תינשאת שהתישבו שם.

בדרום קקון הישנה אחמן "אלף" ובלבן ארמון שאת אין אנו יודעים. הן כפי הנבנה ומן קקון הולש בבר סרקאר עברי את האדמה שמעלים זאו עובדה כחול...

קרובה עולים.

"תל - קסולה"

בתקופות תל-קסולה שוב תל אביב נמצאת 12 שבטים המחולקת ל 4 חלקים עיקריים: הרקלה הטרדה, הרמאה, הישראלית והתקלה הקשתית. את כל השבטים חבר לפי נשבה הישראלית שנשאה השלמה, נמצאו בתקופות: בנינים, בנים ומרמאה. על אחת המלאה היה כתוב: "לאלך אלף שמן ומאה, אחיה".

ועל השער היה כתוב: "לכה אל עיר עדי חורן".

בחפירות נמצאו חדרים בשכבות מאבני שדות והושבים, שהיה שם בית-תפילה לילדים גבוהים. שריפי הישוב שבשבבה הישראלית הם מלפני כ 3000 שנה; אחר כך מה שנמצאו בחפירות, נסרו לאוצרות הבית-אריה.

קרובי הסוללים.

סולדינו לתל-אביב.

נזרענו בא לדרך. נסענו דרך כביש הרצליה לחפירות "תל-קסילה". הילדים שאו יפה את הדרך, נחלש לרגל מאמש לאט ש. אחרי חלשים הגענו "לתל-קסילה". התל נמצאו בגובה רב נמצאו בו שתים-עשרה שכבות שסידרן הוא: כלישתיר, ישראליות, רומאיות, ביזנטיות ועוד. על הארכאולוגים חרטים את-קולות שונות וגדים אחדים גם אסלים והבאלים הבית. אחרי לגדר הוינו קטע מהמאה העיר ובו בריח המקדש שמירה. הגמר סודינו "תל-קסילה" נסענו לתל-אביב כדי לראות את הצרבות הכי הגדול. בדרך לתצרבה הוינו מדברים רבים מבית-הספר שבעיר. אחרי משאו המתין קצר ההדס שנגמר לדבר בשעה 4. את אחרות בבברים אבלנו ליד בית-הבילה ואחר-כך הלכנו לבית-דבר. גם הלכנו לראות את השמרנים, שושבו בינו אולם הם

עכשיו. עברנו לגור בבנין אבל האולם היה מאוד קטנטן. כי 4

בדיוק בבנין אחרון נשאר בשכונה. בחדר מסביב ישנן מרפסות

יפיפה אוטו-אוירות יש שם גם מרפסות-יפיפה הנמצאות בדירתו של

האוירון. היא נמצא בקומה לא גבוה. לא יכול לעלות תחתה אוטו-אוירי שגם

הוא מסתובב לא גבוה. נבנסנו לחדר כו היו כאלה טיסנים בדורות

אוירונים ומטוסות רבות מן החדר הזה עברנו לאולם גדול. הגדיק

פיתח לנו הגדולות מן האוירון, ומן לנו גדולה המסתכלת על-

ידי אוירות את הגבוהות שעליהם הגישו טיסי ישראל עברה גוו

סוף כל שהוא בצמן הקרבות. בתוך האולם עומד טוס „סטרטו-קרוז".

אם נמר סובבנו באולם הוגיענו הגדיק לארבע האולמות; כאן אנו

רואים אבל קשר שהו עמדו כלי אויתות וקנוה של אוירונים. עברנו

לאולם האחרון שהו היה גובהו של הטיס בגודל לקיר.

קרובת-סוגים.

בית דבר

בהתחלה אין בדיון עושה כל רושם, וגם בשעה עושה האיסדרון רושם
של בית חולים או משפט כזה. אבל כאשר נכנסו לתוך הראשון איך ראינו
שלפנינו משפט אחר. בתחילה נכנסנו אל "סדיים", בם עומדים ליד שולחן
גדול כלי עדרים רבים, הכל מדבר נגדות אחת האחרות. אחר
עברנו ערוות את הבנינים המסדרת את האולמות הללו אולמות,
הפולקת אחרן עמוקות. כאשר האחרות כבר בקות המובנות לבקרים
מבקרים אחרן. בעם הושיבו נעמין ובדוקת השניות. אחר עמדרים
את הבקרים המעניינת הנקבה ובקשה הגדולה ביותר בולם. היו מבקשה
30.000 לירות בשנה.

קבוצת - הגשה.

שבועות בעלי בית-לבית.

רק עכבנו את הרחובות הראשים של תל-אביב (אלנבי - בינגמן...)
ובאנו לסמטאות הצר, המלא לבנות הבלות. כל השם הוא
נבים מבנים בתי-עמאות, לבושם היה בלי ובקיבה יתקות.
הנבות נשאות תינוקות ומצרות לאמותיהן בעבודתן. כבר שבעמקנו
בתוך השבועות גבוה הבלות. הרחובות בנים העמקשים, משמות
אסף מרות בדירה אחת. הנבים הגרים בשבועות אלה, ובאי
לא מטיבים כאנו. בעמות בשעשנו לבית בו גרו בעם השמרנים,

בעניים.

גן - הבית.

ד"ר כסלו חגגנו השמחה את יום הפשוף הראשון של גן - הבית.

השמחה נו בורכה עוד שמחה. גמר אוסף תלמידי האולמה.

אינם מוכנים את אקים ארבע כבר נאות נרשל 25 בנים מהם.

בחלקה סלה מבמשון, מחלה נאות הבאה כמעט את הבמרמקידי נרלה.

חלף מנה היה קצת לפלגיע כבר עת גשם. לכן הקיטו הפוגנו המקדם

את תלמידי האולמה והבנים מהגשמים ומהמחלה. מנני שפעלבה במהרוה עלה ומר

מתיר כל הכלל הוגיאו אותם בנים, את כל הכלל הראו למלכתים. הילדי

לא היה רע, אך הוא סיפק.

„קבוצת - עבאלות"

המסירה גן הבית מלה בשבה?

גמרנו את אסיפת תלמידי האולמה שמבנו מה שלומם. הם ראשון

עשינו מסיבה כל בשבה עשתה מבורה קטנה, מרחוק היה בלתי

יכה מאד. בשבה ' שרה ראשנה ואנחנו אמרנו. אנו לא רוצה

להפסיד אותכם כולם שנו יכה. היה הסכר מדה מאד מאד לתלמידי גן הבית

וגם הם מודים לנו מאד כי עבדנו יכה, כל הכתות.

„קבוצת - ריגון"

בקרבה.

יום יום בשעות בבית ספרנו נשמעות הפקודות מהבית אריצה. שם עושים תיבות למלחמה נגד כל יום הוא אותו דלקת מעמן על פני. כך הלו הילדי, בבית באריצה עבדים אחרים, עולים ועושים תיבות. ושעם גם בוגרים מעבדים את הפרי. גם בכלל שאנו כותב את העבדים האלה אנו שולח את הכתובות. „קבוצת - עבאלות".

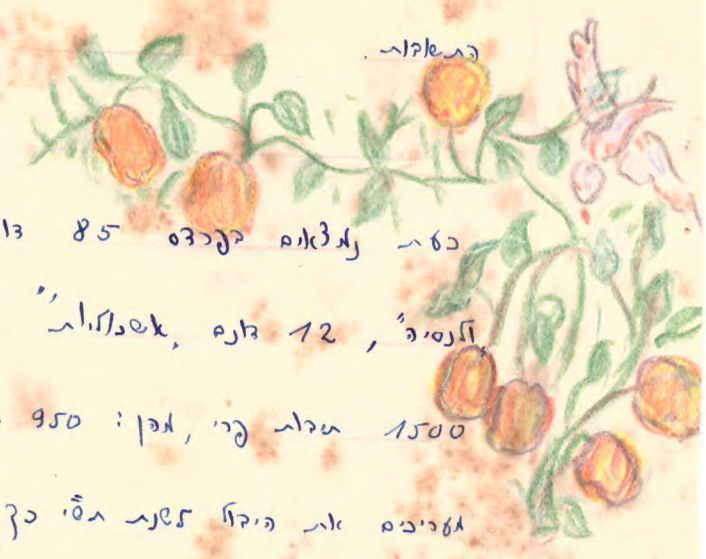

כמה נמצאים בקרבה כל 85 בנים. מהם 50 בנים „שמו", 17 בנים „לנסיה", 12 בנים „אשכולות" ו 5 בנים „לאמן". השנה שלמו בדר 1500 תיבות פרי, מהן: 950 תיבות „שמו", 250 בנים „אשכולות", מעריכים את הילדי לשנה תש"ס כך: 3300 תיבות „שמו", 2500 תיבות „אשכולות", 1200 תיבות „לנסיה" ו 20 טון לימונים. סך הכל 7200 תיבות פרי. 1500 תיבות בדרך לבאו לכם (הדרך היא מסוג „שמו".) בחבורה מונה 60 בנים אך כל דרור עדין הינן על כל פנים יש בדר שתלים.

„קבוצת - עבאלות".

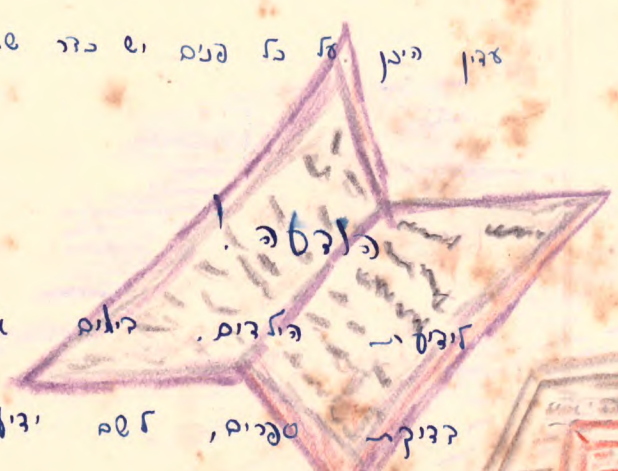

הלצה!

לידיעת הילדים. הילדים אלו יש בבתי הספרים לתרוך בדיקת ספרים, לשם ידיעת הלבד. מדי פעם נמצאו מעבלות בקשר לעבודה כו, אלו מבקשים מהילדים כי ימלאו את הפלבולות!

הספרים.

מבט אחרון בבתולה – בת ה' .

בקעקלה .

בבתולה היה רוח חדש בין האחים והילדים. הילדים רבו בטוביה, בעדריך והאחים – בגלוי. בסוף הסתדר שטוביה יהיה העדריך. אולם שטוביה החל להתרחק, הם התקרבו בדר שלום לעולה. בקעקלה הוא נסע על הילדים הרבה, הם אבדם ואיך הם חיים. טוביה משחק אותו ומלבד אותו שירים, קלנים ושירי קבוצה. הוא מתחיל לבד אותו ריקודים: ריקודי מעגל וצעדות. בעט לבד לעולה טוביה מביא אותו את הפלוחים שלו לעשן לו שירים וריקודים.

„קבוצה - עבודה".

על שיחה אחת .

בקעקלה האחרונה שיר לו טוביה על שיחות בהרבנים. הוא היה אחראי על 10 בת-הילדים בסך הכל: 1200 גרם בגל 0/9. בבית הילדים היו רב הילדים מבתים עניים ובדר בגל בעיר היו לבבים לקרוא את משפחותם. הם הביאם אל בתי אומנים, שפוריהם שמלם בתקופה כי בזיחו לעלות ארצה על ידי כך. לעני בחודש קיבל טוביה מבתר מכתב אשר הודיע כי הוריו אינם בחיים, לאחר כאות שהוריו עוד חיו. בעד ניסה לעבור את בגבול אך נתפס בדרכו, כמה עובדה לעני הישאר שם ולשב אם ישאר ובכל לקרוא את הוריו אבל אם היה עולה ארצה היה יכול לעזור בהעלאת משפחתו ארצה.

„קבוצה - עבודה".

עכשיו סלע כל סלע יש לנו אפיק. האפיק עולה עם הבית הקשר עם שני הצדים. הקלות מעטות מאד. אני חושב שיהיו מספיק רק פעמיים אחרי השבת. אני אקח שקלות ופיתים ולו שלום השבת. אחרי כאן הקלות בראי עקבים לנו בשעות הישיבה מהר מבורך. בתי היו שקלות תיתקנדנך ואחרי טוב אם הילדים משתתפו לי עצמם ומעיטו הקלות. „קדוש - עצמאות".

המסיבה ערכת.

בית י' ערכה מסיבה לרגל אחרים השלגר... אחרי הבית המאבל בחג מעל, שלחנות. היתה האם ולוקח הביאו הטעמות „אקרדיוניון" (כאן האחיון שברחה) בשלום מעבות: „המצוות", „אשר משלחות", „המפרה אמריקאית". אחר הביאו רגל את הילדים הבית, אי הבית אמי הלבוש. הבית נעשה ערכת אולם עם תמונות וכל כל תמונות הילדים המצבות. המסיבה היתה יפה ואת הילדים שמיטל בה נהנו גמר.